

HOTĂRÂREA CURŢII (Marea Cameră)

12 iunie 2012(*)

„Securitatea socială a lucrătorilor migranţi — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 14 alineatul (1) litera (a) şi articolul 14a alineatul (1) litera (a) — Articolul 45 TFUE şi articolul 48 TFUE — Muncă temporară într-un alt stat membru decât cel pe teritoriul căruia se desfăşoară în mod obișnuit activitatea — Prestații familiale — Legislație aplicabilă — Posibilitate de acordare a unor prestații pentru copii de către statul membru în care se prestează munca temporară, dar care nu este statul competent — Aplicarea unei norme de drept național privind prevenirea cumulului care exclude această prestație în cazul încasării unei prestații comparabile într-un alt stat”

În cauzele conexe C-611/10 și C-612/10,

având ca obiect cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate în temeiul articolului 267 TFUE de Bundesfinanzhof (Germania), prin deciziile din 21 octombrie 2010, primite de Curte la 23 decembrie 2010, în procedurile

Waldemar Hudzinski

împotriva

Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse (C-611/10),

și

Jaroslav Wawrzyniak

împotriva

Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse (C-612/10),

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnii A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, J. Malenovský, M. Safjan și doamna A. Prechal (raportor), președinți de cameră, domnii G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešić, J.-J. Kasel și D. Šváby, judecători,

avocat general: domnul J. Mazák,

grefier: domnul K. Malacek, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 6 decembrie 2011,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru domnii Hudzinski și Wawrzyniak, de N. Lamprecht, Rechtsanwalt;
- pentru guvernul german, de T. Henze și de K. Petersen, în calitate de agenți;
- pentru guvernul ungar, de M. Fehér, precum și de K. Szíjjártó și de K. Veres, în calitate de

agen?i;

— pentru Comisia European?, de V. Kreuschitz ?i de S. Grünheid, în calitate de agen?i, după ascultarea concluziilor avocatului general în ?edin?a din 16 februarie 2012, pronun?? prezenta

Hot?râre

1 Cererile de pronun?are a unei hot?râri preliminare privesc interpretarea articolului 14 alineatul (1) litera (a) ?i a articolului 14a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate social? în raport cu lucr?torii salaria?i, cu lucr?torii care desf??oar? activit??i independente ?i cu membrii familiilor acestora care se deplaseaz? în cadrul Comunit??ii, în versiunea modificat? ?i actualizat? prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Edi?ie special?, 05/vol. 4, p. 35), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European ?i al Consiliului din 13 aprilie 2005 (JO L 117, p. 1, Edi?ie special?, 05/vol. 7, p. 211, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1408/71”), precum ?i a normelor Tratatului FUE referitoare la libera circula?ie a lucr?torilor ?i la principiul interzicerii discrimin?rii.

2 Aceste cereri au fost formulate în cadrul unor litigii între domnul Hudzinski, pe de o parte, ?i Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse (Agen?ia de Munc? din Wesel – Casa de aloca?ii familiale), pe de alt? parte, respectiv între domnul Wawrzyniak, pe de o parte, ?i Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse (Agen?ia de Munc? din Mönchengladbach – Casa de aloca?ii familiale), pe de alt? parte, cu privire la refuzul acord?rii unor presta?ii pentru copii în Germania.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Primul ?i al cincilea considerent ale Regulamentului nr. 1408/71 au urm?torul cuprins:

„întrucât dispozi?iile de coordonare a legisla?iilor na?ionale de securitate social? se înscriu în cadrul liberei circula?ii a lucr?torilor care sunt cet??eni ai statelor membre ?i trebuie s? contribuie la îmbun?t??irea nivelului lor de via?? ?i a condi?iilor de angajare a acestora;

[...]

întrucât este necesar, în cadrul acestei coordon?ri, s? se garanteze, în interiorul Comunit??ii, egalitatea de tratament, în conformitate cu diferitele legisla?ii na?ionale, pentru lucr?torii care locuiesc în statele membre, persoanele aflate în între?inerea lor, precum ?i urma?ii acestora”.

4 Al optulea, al nou?lea ?i al zecelea considerent ale acestui regulament prev?d:

„întrucât este necesar ca lucr?torii salaria?i ?i cei care desf??oar? activit??i independente care se deplaseaz? în interiorul Comunit??ii s? fie cuprin?i în regimul de securitate social? al unui singur stat membru, pentru a se evita suprapunerea legisla?iilor na?ionale aplicabile ?i complica?iile care ar putea rezulta din această situa?ie;

întrucât este necesar s? se limiteze pe cât posibil num?rul ?i importan?a cazurilor în care, prin derogare de la regula general?, un lucr?tor se supune simultan la dou? legisla?ii;

întrucât, pentru a garanta în fapt egalitatea de tratament a tuturor lucr?torilor ocupa?i pe teritoriul

unui stat membru, este bine să se stabilească dacă legislația aplicabilă este, ca regulă generală, legislația statului membru pe teritoriul căruia persoana în cauză își desfășoară activitatea salariată sau independentă”.

5 Articolul 13 din Regulamentul nr. 1408/71, intitulat „Reguli generale”, prevede:

„(1) Sub rezerva articolelor 14c și 14f, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament se află sub incidența legislației unui singur stat membru. Această legislație se stabilește în conformitate cu dispozițiile prezentului titlu.

(2) Sub rezerva articolelor 14-17:

(a) persoana care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru se supune legislației statului respectiv chiar dacă își are domiciliul pe teritoriul altui stat membru sau dacă întreprinderea sau angajatorul la care persoana este încadrat își are sediul social sau adresa pe teritoriul altui stat membru;

[...]”

6 Articolul 14 din regulamentul menționat, intitulat „Reguli speciale aplicabile persoanelor, altele decât marinarii, care desfășoară o activitate salariată”, prevede:

„Articolul 13 alineatul (2) litera (a) se aplică având în vedere următoarele excepții și împrejurări:

(1) (a) persoana care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru în serviciul unei întreprinderi de care aparține în mod obișnuit și care este detașată de întreprinderea respectivă pe teritoriul altui stat membru pentru a presta o muncă acolo pentru întreprinderea respectivă continuă să se supună legislației primului stat membru, dacă durata preconizată a detașării nu depășește 12 luni și dacă nu este trimisă să înlocuiască o altă persoană a cărei detașare s-a încheiat;

[...]”

7 Potrivit articolului 14a din Regulamentul nr. 1408/71, intitulat „Reguli speciale aplicabile persoanelor, cu excepția marinarilor, care desfășoară activități independente”, prevede:

„Articolul 13 alineatul (2) litera (b) se aplică având în vedere următoarele excepții și împrejurări:

(1) (a) persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă pe teritoriul unui stat membru și care prestează o muncă pe teritoriul altui stat membru continuă să se supună legislației primului stat membru, cu condiția ca durata preconizată a activității respective să nu depășească 12 luni;

[...]”

8 În titlul III capitolul 7 din Regulamentul nr. 1408/71, articolul 73 din acesta, intitulat „Lucrătorii salariați sau lucrătorii care desfășoară activități independente ai căror membri de familie au reședința într-un stat membru, altul decât statul competent”, prevede:

„Lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară o activitate independentă aflat sub incidența legislației unui stat membru are dreptul, în ceea ce privește membrii de familie care au reședința într-un alt stat membru, la prestațiile familiale prevăzute de legislația primului stat, ca și cum ar avea reședința în acel stat, sub rezerva dispozițiilor anexei VI.”

9 În cadrul aceluiaşi capitol 7, articolul 76 din Regulamentul nr. 1408/71, intitulat „Reguli de prioritate în cazul cumulului drepturilor la prestaţii familiale în temeiul legislaţiei statului competent şi în temeiul legislaţiei statului membru de reşedinţă al membrilor de familie”, prevede:

„(1) În cazul în care, pe durata aceleiaşi perioade, pentru acelaşi membru de familie şi în temeiul desfăşurării unei activităţi profesionale, prestaţiile familiale sunt prevăzute de legislaţia statului membru pe al cărui teritoriu membrii de familie au reşedinţa, dreptul la prestaţii familiale datorate în conformitate cu legislaţia unui alt stat membru, dacă este cazul în temeiul articolului 73 sau 74, se suspendă până la cuantumul prevăzut de legislaţia primului stat membru.

(2) Dacă o cerere pentru prestaţii nu este făcută în statele membre pe al căror teritoriu au domiciliul membrii de familie, instituţia competentă a celui alt stat membru poate aplica dispoziţiile alineatului (1), ca şi cum prestaţiile ar fi acordate în primul stat membru.”

10 Articolul 10 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1408/71, în versiunea modificată şi actualizată prin Regulamentul nr. 118/97, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 647/2005 (denumit în continuare „Regulamentul nr. 574/72”), intitulat „Reguli aplicabile în cazul cumulului de drepturi la prestaţii sau alocaţii familiale ale lucrătorilor salariaţi sau lucrătorilor care desfăşoară activităţi independente”, prevede:

„(1) (a) Dreptul la prestaţii sau alocaţii familiale datorate în temeiul legislaţiei unui stat membru, conform căreia dobândirea dreptului la aceste prestaţii sau alocaţii nu este subordonat unor condiţii de asigurare, activitate salariată sau independentă, se suspendă atunci când, în cursul aceleiaşi perioade şi pentru acelaşi membru de familie, sunt datorate prestaţii numai în temeiul legislaţiei naţionale a altui stat membru sau prin aplicarea articolului 73, 74, 77 sau 78 din regulament, până la concurenţa sumei prestaţiilor respective.

(b) Cu toate acestea, dacă se exercită o activitate profesională sau comercială pe teritoriul primului stat membru:

(i) în cazul prestaţiilor datorate fie numai în temeiul legislaţiei naţionale a altui stat membru, fie în temeiul articolului 73 sau 74 din regulament persoanei îndreptăţite să primească prestaţiile familiale sau persoanei căreia urmează să-i fie acordate acestea, dreptul la prestaţiile familiale datorate fie numai în temeiul legislaţiei naţionale a celui alt stat membru, fie în temeiul articolelor menţionate anterior se suspendă până la concurenţa sumei prestaţiilor familiale prevăzute de legislaţia statului membru pe al cărui teritoriu are reşedinţa membrul de familie. Prestaţiile plătite de statul membru pe al cărui teritoriu are reşedinţa membrul de familie sunt suportate de statul membru respectiv;

[...]”

Dreptul german

11 Articolul 62 alineatul (1) din Legea privind impozitul pe venit (Einkommensteuergesetz, denumit în continuare „EStG”), intitulat „Beneficiarii”, prevede:

„Are dreptul, pentru copiii săi, în sensul articolului 63, la alocaţii familiale în conformitate cu prezenta lege orice persoană:

1. care are domiciliul sau reşedinţa obișnuită pe teritoriul naţional sau

2. care, fîră a avea domiciliul sau reședința obișnuită pe teritoriul național,
- a) este supus integral impozitului pe venit potrivit articolului 1 alineatul (2) sau
- b) este considerat a fi supus integral impozitului pe venit potrivit articolului 1 alineatul (3)."

12 Potrivit articolului 65 din EStG, intitulat „Alte prestații pentru copii”:

„(1) Alocațiile familiale pentru copii nu sunt plătite pentru un copil care beneficiază de una dintre prestațiile următoare sau care ar beneficia de una dintre aceste prestații dacă s-ar formula o cerere în acest sens:

1. alocații pentru copii prevăzute de legislația în domeniul accidentelor sau ajutoare financiare acordate în temeiul legislației privind sistemul de pensii;
2. prestații pentru copii acordate în străinătate și care sunt comparabile cu alocațiile pentru copii sau cu una dintre prestațiile menționate la punctul 1;

[...]

(2) Dacă, în situațiile prevăzute la alineatul (1) prima teză punctul 1, quantumul brut al celeilalte prestații este mai mic decât cel al alocațiilor pentru copii prevăzute la articolul 66 [din EStG], diferența se plătește, cu condiția ca aceasta să fie de cel puțin cinci euro.”

13 Articolul 66 din EStG prevede reguli referitoare la nivelul alocațiilor pentru copii și la modalitățile de plată a acestora.

Acțiunile principale și întrebările preliminare

14 Domnul Hudzinski, cetățean polonez, are reședința și își desfășoară activitatea în Polonia ca agricultor independent. El este asigurat în cadrul regimului de securitate socială al acestui stat membru.

15 Între 20 august 2007 și 7 decembrie 2007, domnul Hudzinski a fost angajat ca lucrător sezonier la o întreprindere horticolă din Germania. Pentru anul 2007, la cererea sa, el a fost supus integral impozitului pe venit în Germania.

16 Pentru perioada în care a lucrat în Germania, domnul Hudzinski a solicitat, pentru cei doi copii ai săi care au de asemenea reședința în Polonia, plata prestațiilor pentru copii în temeiul articolului 62 și următoarele din EStG, în quantum de 154 de euro pe lună pentru un copil.

17 Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse a respins această solicitare, precum și contestația formulată împotriva deciziei de respingere. Întrucât acțiunea introdusă împotriva deciziei de respingere a contestației sale a fost de asemenea respinsă, domnul Hudzinski a formulat recurs la instanța de trimitere împotriva hotărârii pronunțate în primă instanță.

18 Domnul Wawrzyniak, cetățean polonez, locuiește împreună cu soția sa și cu fiica lor în Polonia, unde este afiliat sistemului de securitate socială.

19 Din luna februarie 2006 până în luna decembrie 2006, domnul Wawrzyniak a fost lucrător detașat în Germania. Pentru anul 2006, acesta a fost supus integral, împreună cu soția sa, la plata impozitului pe venit în Germania.

20 Pentru perioada în care a lucrat în Germania, domnul Wawrzyniak a solicitat plata pentru

fiica sa a presta?iilor pentru copii în temeiul articolului 62 ?i urm?toarele din EStG, în cuantum de 154 de euro pe lun?. Inclusiv în acea perioad?, so?ia domnului Wawrzyniak era afiliat? numai în Polonia la sistemul de asigur?ri de s?n?tate. În aceast? ?ar?, ea a primit pentru fiica sa, inclusiv în perioada men?ionat?, o presta?ie în cuantum lunar de aproximativ 48 PLN, respectiv aproximativ 12 euro.

21 Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse a respins cererea domnului Wawrzyniak, precum ?i contesta?ia formulat? împotriva deciziei de respingere. Întrucât ac?iunea introdus? împotriva deciziei de respingere a contesta?iei sale a fost de asemenea respins?, acesta a formulat recurs la instan?a de trimitere împotriva hot?rârii pronun?ate în prim? instan??.

22 În ac?iunile lor în fa?a Bundesfinanzhof, domnii Hudzinski ?i Wawrzyniak sus?in c? din Hot?rârea din 20 mai 2008, Bosmann (C-352/06, Rep., p. I-3827), rezult? c? articolul 62 ?i urm?toarele din EStG r?mân aplicabile chiar dac?, potrivit Regulamentului nr. 1408/71, Republica Federal? Germania nu este statul membru competent conform articolului 14a alineatul (1) litera (a) din acest regulament în cazul domnului Hudzinski ?i, respectiv, conform articolului 14 alineatul (1) litera (a) din regulamentul men?ionat, în cazul domnului Wawrzyniak.

23 În plus, domnul Wawrzyniak sus?ine c? dreptul s?u la o presta?ie pentru copii în Germania nu este exclus nici de dispozi?iile articolului 65 alineatul (1) prima teză punctul 2 coroborate cu cele ale articolului 65 alineatul (2) din EStG, din moment ce aceste dispozi?ii sunt contrare dreptului Uniunii ?i, în orice caz, nu se aplic? în domeniul acoperit de Regulamentul nr. 1408/71.

24 În aceast? privin??, instan?a de trimitere consider?, mai întâi, c? preceptul Hot?rârii Bosmann, citat? anterior, trebuie în?eles în sensul c? un stat membru, chiar dac? nu este competent conform articolului 13 ?i urm?toarele din Regulamentul nr. 1408/71, are totu?i posibilitatea de a acorda presta?ii familiale unui lucr?tor migrant în temeiul dreptului s?u na?ional.

25 Cu toate acestea, potrivit aceleia?i instan?e, din hot?rârea men?ionat? rezult? c? o astfel de posibilitate nu ar trebui admis? decât în anumite situa?ii.

26 În primul rând, un stat membru necompetent conform articolului 13 ?i urm?toarele din Regulamentul nr. 1408/71 nu ar avea aceast? posibilitate decât dac?, precum în cauza care a determinat pronun?area Hot?rârii Bosmann, citat? anterior, o presta?ie familial? trebuie s? fie acordat? de acest stat pentru a se evita ca un lucr?tor s? suporte un dezavantaj pe plan juridic ca urmare a faptului c? ?i-a exercitat dreptul la libera circula?ie.

27 Or, ac?iunile principale nu ar privi o astfel de situa?ie, întrucât domnii Hudzinski ?i Wawrzyniak nu au suportat niciun dezavantaj pe plan juridic în urma muncii lor temporare în Germania.

28 Astfel, potrivit articolului 14 alineatul (1) litera (a) ?i articolului 14a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71, legisla?ia în domeniul securit?ii sociale care le este aplicabil? ar fi r?mas neschimbat?, astfel încât, în ceea ce prive?te perioada de munc? temporar? în Germania, ace?tia au continuat s? se supun? legisla?iei poloneze.

29 Prin urmare, ei nu ar fi putut pierde beneficiul presta?iilor pentru copii mai avantajoase prev?zute de dreptul german, din moment ce nu au avut niciodat? dreptul la aceste presta?ii.

30 În al doilea rând, instan?a de trimitere apreciaz? c? situa?iile în cauz? în ac?iunile principale difer? dintr-o alt? perspectiv? important? de cea în discu?ie în cauza care a determinat pronun?area Hot?rârii Bosmann, citat? anterior. Astfel, contrar situa?iei din aceast? ultim? cauz?, în prezentele ac?iuni principale, Republica Federal? Germania nu este statul membru de

re?edin?? al copiilor. Prin urmare, se pune problema dac? acest element constituie o alt? condi?ie care limiteaz? posibilitatea statului membru necompetent de a acorda presta?ii familiale unui lucr?tor migrant.

31 În al treilea rând, instan?a de trimitere consider? c? se pune de asemenea problema dac? posibilitatea men?ionat? nu ar trebui s? fie limitat? la situa?iile în care nu exist? un drept la presta?ii familiale comparabile în temeiul legisla?iei statului membru competent, precum situa?ia în discu?ie în cauza care a determinat pronun?area Hot?rârii Bosmann, citat? anterior, dar în contradic?ie cu situa?iile din prezentele ac?iuni principale, în care lucr?torii beneficiaz? de astfel de presta?ii în statul membru competent.

32 În continuare, chiar presupunând c?, contrar punctului de vedere al instan?ei de trimitere, statul membru necompetent dispune, în cazuri precum cele din ac?iunile principale, de o posibilitate de a acorda presta?ii familiale chiar dac? acestea sunt profund diferite de situa?ia în discu?ie în cauza care a determinat pronun?area Hot?rârii Bosmann, citat? anterior, s-ar pune problema dac? dreptul Uniunii, în special dispozi?iile tratatului în domeniul liberei circula?ii a lucr?torilor sau principiul interzicerii discrimin?rii, se opune unei reguli precum cea care decurge din articolul 65 din EStG, potrivit c?reia se acord? presta?ii pentru copii numai dac? persoana interesat? nu are dreptul la presta?ii comparabile în statul membru competent.

33 În sfâr?it, instan?a de trimitere observ? c? în cazul în care, contrar aprecierii sale, la aceast? din urm? întrebare s-ar r?spunde de asemenea afirmativ, s-ar mai pune problema rezolv?rii cumulului drepturilor care rezult? de aici.

34 În aceste condi?ii, în cauza C-611/10, Bundesfinanzhof a hot?rât s? suspende judecarea cauzei ?i s? adreseze Cur?ii urm?toarea întrebare preliminar?:

„Articolul 14a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul c? priveaz?, în orice caz, statul membru necompetent conform acestui articol de posibilitatea de a acorda, în temeiul legisla?iei sale na?ionale, presta?ii familiale unui lucr?tor salariat care î?i desf??oar? activitatea numai temporar pe teritoriul s?u, în cazul în care nici lucr?torul însu?i, nici copiii acestuia nu au domiciliul sau re?edin?a în acest stat?”

35 În cauza C-612/10, Bundesfinanzhof a hot?rât s? suspende judecarea cauzei ?i s? adreseze Cur?ii urm?toarele întreb?ri preliminare:

„1) Articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul c? priveaz?, în orice caz, statul membru necompetent conform acestei dispozi?ii, în care este deta?at un lucr?tor ?i care nu este nici statul membru de re?edin?? al copilului, de posibilitatea de a acorda presta?ii familiale lucr?torului deta?at atunci când acesta nu suport? niciun dezavantaj pe plan juridic în urma deta??rii sale în acest stat membru?

2) În cazul unui r?spuns negativ la prima întrebare:

Articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul c?, în orice caz, statul membru necompetent în care este deta?at lucr?torul este autorizat s? acorde presta?ii familiale numai în cazul în care se stabile?te c? în cel?lalt stat membru nu exist? un drept la presta?ii familiale comparabile?

3) În situa?ia unui r?spuns negativ ?i la a doua întrebare:

În acest caz, dispozi?iile de drept [...] al Uniunii se opun unei norme de drept na?ional precum cea care rezult? [...] din articolul 65 din EStG, care exclude un drept la presta?ii familiale atunci când o

presta?ie comparabil? trebuie pl?tit? în str?in?ate sau ar trebui pl?tit? în urma formul?rii unei cereri în acest sens?

4) În ipoteza unui r?spuns afirmativ la a treia întrebare:

Cum trebuie rezolvat cumulul rezultat între dreptul existent în statul competent, care este totodată statul membru de re?edin?? al copiilor, ?i dreptul existent în statul incompetent, care nu este nici statul membru de re?edin?? al copiilor?”

36 Prin Ordonan?a pre?edintelui Cur?ii din 14 februarie 2011, cauzele C-611/10 ?i C-612/10 au fost conexe pentru buna desf??urare a procedurii scrise ?i orale, precum ?i în vederea pronun??rii hot?rârii.

Cu privire la întreb?rile preliminare

Cu privire la întrebarea unic? din cauza C-611/10 ?i cu privire la primele dou? întreb?ri din cauza C-612/10

37 Prin intermediul întreb?rii unice din cauza C-611/10 ?i al primelor dou? întreb?ri din cauza C-612/10, care trebuie analizate împreun?, instan?a de trimitere solicit?, în esen??, s? se stabileasc? dac? articolul 14 alineatul (1) litera (a) ?i articolul 14a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretate în sensul c? se opun ca un stat membru care nu este desemnat, conform acestor dispozi?ii, ca stat competent s? acorde presta?ii pentru copii în conformitate cu dreptul s?u na?ional unui lucr?tor migrant care presteaz? o munc? temporar? pe teritoriul s?u în împrejur?ri precum cele în cauz? în ac?iunile principale, inclusiv dac? se constată, în primul rând, c? lucr?torul în cauz? nu a suportat niciun dezavantaj pe plan juridic în urma exercit?rii dreptului s?u la libera circula?ie, din moment ce ?i-a p?strat dreptul la presta?ii familiale de aceea?i natur? în statul membru competent ?i, în al doilea rând, c? nici acest lucr?tor, nici copilul pentru care se solicit? presta?ia men?ionat? nu au re?edin?a obi?nuit? pe teritoriul statului membru în care a fost prestat? munca temporar?.

38 În această privin??, trebuie s? se constate c?, astfel cum a ar?tat în mod întemeiat instan?a de trimitere, legisla?ia aplicabil? situa?iei recuren?ilor din ac?iunile principale în ceea ce prive?te dreptul acestora la presta?ii familiale este stabilit? de articolul 14 alineatul (1) litera (a) ?i, respectiv, de articolul 14a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71.

39 Astfel, este cert c?, în temeiul articolului 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71, domnul Wawrzyniak, în perioada mai scurt? de 12 luni în care a fost deta?at în Germania, a continuat s? se supun? legisla?iei statului membru pe teritoriul c?ruia are sediul societatea pentru care acesta lucra în mod obi?nuit, ?i anume legisla?ia polonez?.

40 În acela?i mod, nu se contest? faptul c?, în temeiul articolului 14a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71, domnul Hudzinski, în ceea ce prive?te perioada care nu dep??e?te 12 luni în care a desf??urat o activitate profesional? în Germania, a continuat s? fie supus legisla?iei statului membru pe teritoriul c?ruia desf??oară în mod obi?nuit o activitate independent?, ?i anume legisla?ia polonez?.

41 În acest context, trebuie amintit c?, potrivit unei jurispruden?e constante, scopul dispozi?iilor titlului II din Regulamentul nr. 1408/71, care stabilesc legisla?ia aplicabil? lucr?torilor care se deplaseaz? în cadrul Uniunii Europene, este, în principiu, ca persoanele interesate s? fie cuprinse în regimul de securitate social? al unui singur stat membru, astfel încât s? se evite situa?iile de suprapunere a legisla?iilor na?ionale aplicabile ?i complica?iile care ar putea rezulta din acestea. Acest principiu este exprimat în special la articolul 13 alineatul (1) din acest regulament (a se

vedea în special Hotărârea din 14 octombrie 2010, Schwemmer, C-16/09, Rep., p. I-9717, punctul 40 și jurisprudența citată).

42 Pe de altă parte, întrucât articolul 48 TFUE prevede o coordonare între legislațiile statelor membre, iar nu armonizarea lor, diferențele de fond și de procedură dintre regimurile de securitate socială din fiecare stat membru și, prin urmare, diferențele dintre drepturile persoanelor afiliate la acestea nu sunt afectate de această dispoziție, fiecare stat membru păstrându-și competența de a stabili prin legislația națională, cu respectarea dreptului Uniunii, condițiile în care se acordă prestațiile unui regim de securitate socială (a se vedea în special Hotărârea din 30 iunie 2011, da Silva Martins, C-388/09, Rep., p. I-5737, punctul 71 și jurisprudența citată).

43 În acest context, dreptul primar al Uniunii nu poate garanta unui asigurat că o deplasare într-un alt stat membru este neutră în materia securității sociale. Astfel, aplicarea, dacă este cazul, în temeiul prevederilor Regulamentului nr. 1408/71, a unei reglementări naționale care este mai puțin favorabilă în planul prestațiilor de securitate socială poate, în principiu, să fie conformă cerințelor dreptului primar al Uniunii în materie de liberă circulație a persoanelor (a se vedea prin analogie Hotărârea da Silva Martins, citată anterior, punctul 72).

44 Din aceste principii rezultă că recurenții din acțiunile principale care s-au deplasat dintr-un stat membru în altul, în speță Republica Federală Germania, pentru a presta acolo o muncă nu au, în principiu, dreptul decât la prestațiile familiale prevăzute de legislația primului stat membru, singura legislație aplicabilă în temeiul Regulamentului nr. 1408/71, chiar dacă, astfel cum este cazul în speță, acestea sunt mai puțin favorabile decât prestațiile de aceeași natură prevăzute de legislația germană.

45 Prin urmare, deși autoritățile germane nu sunt obligate potrivit dreptului Uniunii să acorde prestația pentru copii în cauză în acțiunile principale, se pune totuși problema dacă acest drept se opune posibilității unei astfel de acordări, cu atât mai mult cu cât, după cum reiese din dosarul prezentat Curții, rezultă că, potrivit legislației germane, recurenții din acțiunile principale pot beneficia de această prestație în temeiul simplului fapt că au fost supuși integral impozitului pe venit sau au fost tratați ca atare, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice.

46 În această privință, astfel cum a amintit Curtea la punctul 29 din Hotărârea Bosmann, citată anterior, dispozițiile Regulamentului nr. 1408/71 trebuie interpretate în lumina articolului 48 TFUE, care vizează facilitarea liberei circulații a lucrătorilor și presupune în special că lucrătorii migranți nu trebuie nici să piardă drepturi la prestații de securitate socială, nici să suporte o reducere a cuantumului acestora pentru că și-au exercitat dreptul la libera circulație conferit prin tratat.

47 De asemenea, la punctul 30 din aceeași hotărâre, Curtea a arătat că primul considerent al Regulamentului nr. 1408/71 prevede că dispozițiile de coordonare a legislațiilor naționale de securitate socială pe care acest regulament le cuprinde se înscriu în cadrul liberei circulații a lucrătorilor și trebuie să contribuie la îmbunătățirea nivelului lor de viață și a condițiilor de angajare a acestora.

48 În lumina acestor elemente a statuat Curtea la punctul 31 din Hotărârea Bosmann, citată anterior, că, în circumstanțe precum cele din cauza care a determinat pronunțarea acestei hotărâri, statul membru de reședință nu ar putea fi lipsit de posibilitatea de a acorda prestații familiale persoanelor care au reședința pe teritoriul său. Astfel, dacă, în temeiul articolului 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71, persoana care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru se supune legislației statului respectiv, chiar dacă are domiciliul pe teritoriul altui stat membru, nu este mai puțin adevărat că acest regulament nu ar putea împiedica statul membru de reședință să acorde, în aplicarea legislației sale, prestații familiale acestei persoane.

49 La punctul 32 din aceeași hotărâre, Curtea a mai arătat că principiul aplicabilității exclusive a legislației stabilite în temeiul dispozițiilor titlului II din Regulamentul nr. 1408/71, amintit la punctul 41 din prezenta hotărâre, nu poate servi drept temei pentru a exclude posibilitatea ca un stat membru, care nu este statul competent în care dreptul la o prestație familială nu este supus unor condiții de angajare sau de asigurare, să acorde o astfel de prestație unei persoane care locuiește pe teritoriul său, din moment ce această posibilitate decurge efectiv din legislația sa.

50 În prezentele cauze, instanța de trimitere solicită Curții să stabilească dacă posibilitatea astfel recunoscută, în împrejurări precum cele din cauza care a determinat pronunțarea Hotărârii Bosmann, citată anterior, unui stat membru care nu este statul competent conform dispozițiilor titlului II din Regulamentul nr. 1408/71 de a acorda o prestație familială unei persoane care are reședința pe teritoriul său trebuie să fie de asemenea admisă în situații precum cele în cauză în acțiunile principale, în pofida faptului că acestea diferă în mai multe privințe de situația în discuție în cauza care a determinat pronunțarea Hotărârii Bosmann, menționată anterior.

51 În primul rând, în ceea ce privește pertinența împrejurării că recurenții din acțiunile principale nici nu au pierdut drepturi la prestații de securitate socială, nici nu au suportat o reducere a cuantumului acestora ca urmare a faptului că și-au exercitat dreptul la libera circulație, din moment ce și-au păstrat dreptul la prestații familiale în statul membru competent, această împrejurare nu poate exclude prin ea însăși posibilitatea ca un stat membru necompetent să acorde astfel de prestații.

52 Astfel, deși la punctul 29 din Hotărârea Bosmann, citată anterior, Curtea a precizat că lucrătorii migranți nu trebuie nici să piardă drepturi la prestații de securitate socială, nici să suporte o reducere a cuantumului acestora pentru că și-au exercitat dreptul la libera circulație conferit prin tratat, această precizare este formulată în mod expres cu titlu de exemplu de posibile implicații ale articolului 48 TFUE și de finalitate a acestei dispoziții pentru interpretarea Regulamentului nr. 1408/71.

53 În plus, această precizare, care trebuie înțeleasă în lumina specificității acțiunii principale care a determinat pronunțarea hotărârii în cauză, are o importanță secundară în raport cu principiul, amintit, în primul rând, la punctul menționat din aceeași hotărâre și care se regăsește într-o jurisprudență constantă, potrivit căruia prevederile Regulamentului nr. 1408/71 trebuie interpretate în lumina obiectivului articolului 48 TFUE, care este acela de a contribui la stabilirea unei libertăți de circulație a lucrătorilor migranți cât mai complete posibil (a se vedea în special Hotărârea da Silva Martins, citată anterior, punctul 70 și jurisprudența citată).

54 În această privință, este de asemenea important de amintit că din primul considerent al Regulamentului nr. 1408/71 reiese că acesta urmărește să contribuie la îmbunătățirea nivelului de viață și a condițiilor de angajare a lucrătorilor migranți.

55 Or, în acest context, Curtea a statuat că aceasta ar presupune atât depășirea obiectivului Regulamentului nr. 1408/71 și a scopurilor și cadrului articolului 48 TFUE, cât și interpretarea acestui regulament în sensul că ar interzice unui stat membru să acorde lucrătorilor și membrilor familiilor lor o protecție socială mai largă decât cea care izvorăște din aplicarea regulamentului menționat (Hotărârea din 16 iulie 2009, von Chamier-Glisczinski, C-208/07, Rep., p. I-6095, punctul 56).

56 Astfel, reglementarea Uniunii în materia coordonării legislațiilor naționale privind securitatea socială, ținând seama în special de obiectivele care stau la baza acesteia, nu poate, în afara cazului în care există o excepție explicită conform cu obiectivele respective, să fie aplicată astfel încât să priveze lucrătorii migranți sau avânzii cauză ai acestora de beneficiul prestațiilor acordate numai în temeiul legislației unui stat membru (a se vedea în special Hotărârea da Silva Martins, citată anterior, punctul 75).

57 Având în vedere aceste elemente, trebuie să se constate că nu poate fi exclusă o interpretare a articolului 14 alineatul (1) litera (a) și a articolului 14a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 care permite unui stat membru să acorde prestații familiale într-o situație precum cele din acțiunile principale, în care lucrătorul migrant nici nu a pierdut beneficiul prestațiilor de securitate socială, nici nu a suportat o reducere a cuantumului acestora ca urmare a faptului că și-a exercitat dreptul la liberă circulație, din moment ce și-a părăsit dreptul la prestații familiale de aceeași natură în statul membru competent, întrucât o asemenea interpretare este de natură să contribuie la îmbunătățirea nivelului de viață și a condițiilor de angajare a lucrătorilor migranți, acordându-le o protecție socială mai extinsă decât cea care decurge din aplicarea regulamentului menționat, și contribuie astfel la finalitatea acestor dispoziții, care constă în facilitarea liberei circulații a lucrătorilor.

58 În al doilea rând, în ceea ce privește referirile din Hotărârea Bosmann, citată anterior, la reședința lucrătorului migrant pe teritoriul statului membru necompetent a cărui prestație familială se solicită, acestea se explică prin împrejurarea că, în cauza care a determinat pronunțarea hotărârii menționate, reclamanta din acțiunea principală avea dreptul la prestația respectivă în temeiul simplului fapt că avea reședința în acest stat potrivit articolului 62 alineatul (1) din EStG, fără ca această dispoziție să subordoneze dreptul menționat unor condiții de angajare sau de asigurare.

59 Prin urmare, este vorba despre referiri la temeiul dreptului la prestația familială în cauză în legislația națională a statului membru respectiv și, în special, la factorul de legătură privind reședința menționat în aceasta.

60 Totuși, articolul 62 alineatul (1) din EStG prevede că are de asemenea dreptul la prestația pentru copii orice persoană care, fără a avea domiciliul sau reședința obișnuită pe teritoriul național, a fost supus integral impozitului pe venit sau a fost tratat ca atare.

61 Acest al doilea factor de legătură este în discuție în prezentele acțiuni principale.

62 Or, în măsura în care, în temeiul dreptului național, cei doi factori de legătură menționați la articolul 62 alineatul (1) din EStG constituie ca atare temeiul dreptului la prestația pentru copii, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice, referirea din Hotărârea Bosmann, citată anterior, la factorul de legătură privind reședința lucrătorului migrant nu poate implica faptul că un stat membru care nu este statul competent conform dispozițiilor titlului II din Regulamentul nr. 1408/71 poate acorda o prestație familială numai dacă dreptul în cauză este invocat în temeiul acestui factor de legătură și că această posibilitate ar fi, în schimb, exclusiv într-o situație în care ar fi aplicabil factorul de legătură alternativ.

63 În acest context, instanța de trimitere solicită de asemenea să se stabilească pertinența împrejurării că, în situațiile din acțiunile principale, spre deosebire de situația în discuție în cauza care a determinat pronunțarea Hotărârii Bosmann, citată anterior, copilul nu are reședința pe teritoriul statului membru necompetent în care se solicită o prestație pentru el.

64 În această privință, trebuie să se constate că în Hotărârea Bosmann, citată anterior, Curtea nu se referă la existența, în situația respectivă, a acestui element de legătură cu teritoriul statului membru necompetent pentru a întemeia concluzia că acest stat are posibilitatea de a acorda prestații familiale.

65 În sfârșit, trebuie să se constate că, desigur, într-o situație precum cea în discuție în cauza care a determinat pronunțarea Hotărârii Bosmann, citată anterior, reședința lucrătorului migrant și cea a copilului pe teritoriul statului membru necompetent constituiau elemente de legătură precise și deosebit de restrânse, având în vedere mai ales natura prestației în cauză.

66 În prezentele acțiuni principale, legătura situațiilor în cauză cu teritoriul statului membru necompetent ale cărei prestații familiale se solicită constă în supunerea integrală la impozit în ceea ce privește veniturile rezultate din munca temporară prestată în acest stat membru. O astfel de legătură se întemeiază pe un criteriu precis și poate fi considerată ca fiind suficient de strânsă, având în vedere inclusiv faptul că prestația familială solicitată este finanțată din venituri fiscale.

67 În aceste împrejurări, nu rezultă că, în situațiile din acțiunile principale, acordarea acestei prestații, care nu este subordonată unor condiții de angajare sau de asigurare, este de natură să afecteze în mod disproporționat previzibilitatea și efectivitatea aplicării dispozițiilor de coordonare ale Regulamentului nr. 1408/71, cerințe referitoare la securitatea juridică prin care se protejează inclusiv interesele lucrătorilor migranți și la care contribuie de altfel principiul, amintit la punctul 41 din prezenta hotărâre, care constă în aplicabilitatea în principiu exclusivă a legislației statului membru desemnat ca stat competent conform acestor dispoziții.

68 Având în vedere considerațiile care preced, trebuie să se răspundă la întrebarea unică din cauza C-611/10 și la primele două întrebări din cauza C-612/10 că articolul 14 alineatul (1) litera (a) și articolul 14a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru care nu este desemnat, conform acestor dispoziții, ca stat competent să acorde prestații pentru copii în conformitate cu dreptul său național unui lucrător migrant care prestează o muncă temporară pe teritoriul său în împrejurări precum cele în cauză în acțiunile principale, inclusiv dacă se constată, în primul rând, că lucrătorul în cauză nu a suportat niciun dezavantaj pe plan juridic în urma exercitării dreptului său la libera circulație, din moment ce și-a părăsit dreptul la prestații familiale de aceeași natură în statul membru competent, și, în al doilea rând, că nici acest lucrător, nici copilul pentru care se solicită prestația menționată nu au reședința obișnuită pe teritoriul statului membru în care a fost prestată munca temporară.

69 Prin intermediul celei de a treia și al celei de a patra întrebări din cauza C-612/10, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă dreptul Uniunii, în special regulile privind prevenirea cumulului prevăzute la articolul 76 din Regulamentul nr. 1408/71 și la articolul 10 din Regulamentul nr. 547/72, normele tratatului în domeniul liberei circulații a lucrătorilor și principiul interzicerii discriminării, trebuie interpretat în sensul că se opune, într-o situație precum cea în cauză în acțiunea principală, aplicării unei norme de drept național precum cea care rezultă din articolul 65 din EStG, care exclude dreptul la prestații pentru copii în cazul în care o prestație comparabilă trebuie plătită într-un alt stat sau ar trebui plătită dacă s-ar formula o cerere în acest sens.

70 În această privință, din moment ce din analiza primelor două întrebări în cauza C-612/10 reiese că articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea în cauză în acțiunea principală, Republica Federală Germania, care nu este statul competent conform acestei dispoziții, are posibilitatea, dar nu obligația, de a acorda prestații pentru copii în conformitate cu dreptul său național unui lucrător detașat care prestează o muncă temporară pe teritoriul său, acest stat trebuie, în principiu, să poată de asemenea decide, astfel cum a arătat instanța de trimitere, dacă și, eventual, în ce mod intenționează să înființeze seama de împerejurare a căsătoriei în statul membru competent conform dispozițiilor menționate, în speță Republica Polonă, există un drept la o prestație comparabilă.

71 Totuși, dacă, într-o situație precum cea în cauză în acțiunea principală, legislația unui stat membru incompetent prevede un drept la o prestație familială care conferă o protecție socială suplimentară lucrătorului migrant ca urmare a faptului că acesta a fost supus integral impozitului pe venit în statul în cauză sau a fost tratat ca atare în perioada în care a prestat o muncă în statul respectiv, eventualele reguli privind prevenirea cumulului prevăzute de legislația menționată, precum cele care decurg din articolul 65 din EStG, nu pot fi aplicate dacă se constată că această aplicare este contrară dreptului Uniunii.

72 Astfel, în Hotărârea Schwemmer, citată anterior, la care se referă recurenții din acțiunile principale, Curtea a statuat că, în situația în cauză în acțiunea principală, regula privind prevenirea cumulului prevăzută la articolul 10 din Regulamentul nr. 547/72 trebuia interpretată în sensul că dreptul la prestația pentru copii datorat în temeiul dreptului german nu putea fi parțial suspendat în temeiul articolului 65 alineatul (1) din EStG până la concurența sumei care ar fi putut fi încasată în Elveția.

73 Cu toate acestea, trebuie să se constate că situația în cauză în acțiunea principală nu intră sub incidența regulii menționate privind prevenirea cumulului, nici de altfel a celei prevăzute la articolul 76 din Regulamentul nr. 1408/71, din moment ce nu privește o ipoteză de cumul al unor drepturi prevăzute de legislația statului membru de reședință al copilului în cauză cu cele care decurg din legislația statului membru al locului de muncă, desemnat ca stat competent conform regulamentului menționat (a se vedea în acest sens Hotărârile citate anterior, Bosmann, punctul 24, și Schwemmer, punctele 43 și 51).

74 Astfel, în acțiunea principală, Republica Polonă este în același timp statul membru de reședință al copilului în cauză și statul membru al locului de muncă al lucrătorului detașat care este desemnat ca stat competent conform articolului 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71, respectiv statul membru pe teritoriul căruia are sediul societatea pentru care acesta lucrează în mod obișnuit.

75 În consecință, regulile privind prevenirea cumulului prevăzute la articolul 76 din

Regulamentul nr. 1408/71 și la articolul 10 din Regulamentul nr. 574/72 nu se pot opune, în speșă, excluderii dreptului la o prestație pentru copii în temeiul unei norme naționale privind prevenirea cumulului precum cea care rezultă din articolul 65 din EStG.

76 Cu toate acestea, aplicarea unei astfel de norme de drept național privind prevenirea cumulului într-o cauză precum cea din acțiunea principală, în măsura în care nu pare să implice, astfel cum reiese din dosarul prezentat Curții, o diminuare a quantumului prestației până la concurența celui al unei prestații comparabile încasate într-un alt stat, ci excluderea de la această prestație, este de natură să constituie un dezavantaj important care afectează în realitate un număr mult mai mare de lucrători migranți decât de lucrători stabili care și-au desfășurat toate activitățile în statul membru în cauză, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice.

77 Astfel, îndeosebi lucrătorii migranți sunt cei care pot beneficia, de altfel pentru quantumuri potențial foarte diferite, de prestații comparabile într-un alt stat, în special în statul membru din care provin.

78 Un astfel de dezavantaj pare cu atât mai puțin justificat cu cât prestația în discuție în acțiunea principală este finanțată din venituri fiscale și cu cât, potrivit legislației naționale în cauză, recurentul din acțiunea principală are dreptul la această prestație ca urmare a faptului că a fost supus integral impozitului pe venit în Germania.

79 În această privință, trebuie amintit că Curtea a statuat deja că obiectivul articolelor 45 TFUE și 48 TFUE nu ar fi atins dacă, în urma exercitării dreptului lor la libera circulație, lucrătorii migranți ar trebui să piardă avantajele de securitate socială care le sunt asigurate numai de legislația unui stat membru (a se vedea în acest sens Hotărârea da Silva Martins, citată anterior, punctul 74 și jurisprudența citată).

80 Din jurisprudența Curții reiese de asemenea că articolele 45 TFUE-48 TFUE, precum și Regulamentul nr. 1408/71, adoptat pentru punerea în aplicare a acestora, au ca obiect în special să evite ca un lucrător care a făcut uz de dreptul său la libera circulație să fie, fără o justificare obiectivă, tratat mai defavorabil decât cel al celui întreagă carieră și-a desfășurat într-un singur stat membru (a se vedea în acest sens Hotărârea da Silva Martins, citată anterior, punctul 76 și jurisprudența citată).

81 În consecință, dezavantajul menționat la punctul 76 din prezenta hotărâre, chiar dacă se poate explica prin disparițiile legislațiilor statelor membre în domeniul securității sociale, care subzistă în pofida existenței dispozițiilor de coordonare prevăzute de dreptul Uniunii, este contrar cerințelor dreptului primar al Uniunii în domeniul liberei circulații a lucrătorilor (a se vedea în special prin analogie Hotărârea da Silva Martins, citată anterior, punctele 72 și 73, precum și jurisprudența citată).

82 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție de obiectivul articolului 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71, care, potrivit jurisprudenței Curții și astfel cum a amintit instanța de trimitere, constă în promovarea liberei prestări a serviciilor, evitând ca o întreprindere care are sediul pe teritoriul unui stat membru să fie obligată să își afilieze lucrătorii, care se supun în mod normal legislației privind securitatea socială din acest stat, la regimul de securitate socială al unui alt stat membru atunci când ar fi trimiși să desfășoare activități limitate în timp, ceea ce ar face mai complicată exercitarea acestei libertăți fundamentale de către o astfel de întreprindere (a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 10 februarie 2000, FTS, C-202/97, Rec., p. I-883, punctele 28 și 29).

83 În această privință, trebuie să se constate că excluderea de la beneficiul prestației pentru copii care rezultă în urma aplicării în situația în cauză în acțiunea principală a unei norme

na?ionale privind prevenirea cumulului precum cea care rezult? din articolul 65 din EStG nu urm?re?te s? evite cheltuielile ?i complica?iile administrative pe care le-ar putea implica o schimbare a legisla?iei na?ionale aplicabile pentru întreprinderile din alte state membre care deta?eaz? lucr?tori în Germania.

84 Astfel, este cert c? presta?ia în cauz? în ac?iunea principal? se acord? f?r? ca întreprinderile de care apar?in ace?ti lucr?tori s? fie obligate s? contribuie la finan?area presta?iei respective ?i f?r? s? le fie impuse formalit??i administrative în acest context.

85 Prin urmare, trebuie s? se r?spund? la a treia ?i la a patra întrebare din cauza C-612/10 c? normele tratatului în domeniul liberei circula?ii a lucr?torilor trebuie interpretate în sensul c? se opun, într-o situa?ie precum cea în cauz? în ac?iunea principal?, aplic?rii unei norme de drept na?ional precum cea care rezult? din articolul 65 din EStG, în m?sura în care aceasta nu implic? o diminuare a cuantumului presta?iei pân? la concuren?a celui al unei presta?ii comparabile încasate într-un alt stat, ci excluderea acestei presta?ii.

Cu privire la cheltuielile de judecat?

86 Întrucât, în privin?a p?r?ilor din ac?iunea principal?, procedura are caracterul unui incident survenit la instan?a de trimitere, este de competen?a acesteia s? se pronun?e cu privire la cheltuielile de judecat?. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observa?ii Cur?ii, altele decât cele ale p?r?ilor men?ionate, nu pot face obiectul unei ramburs?ri.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Camer?) declar?:

1) **Articolul 14 alineatul (1) litera (a) ?i articolul 14a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate social? în raport cu lucr?torii salaria?i, cu lucr?torii care desf??oar? activit??i independente ?i cu membrii familiilor acestora care se deplaseaz? în cadrul Comunit??ii, în versiunea modificat? ?i actualizat? prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European ?i al Consiliului din 13 aprilie 2005, trebuie interpretate în sensul c? nu se opun ca un stat membru care nu este desemnat, conform acestor dispozi?ii, ca stat competent s? acorde presta?ii pentru copii în conformitate cu dreptul s?u na?ional unui lucr?tor migrant care presteaz? o munc? temporar? pe teritoriul s?u în împrejur?ri precum cele în cauz? în ac?iunile principale, inclusiv dac? se constat?, în primul rând, c? lucr?torul în cauz? nu a suportat niciun dezavantaj pe plan juridic în urma exercit?rii dreptului s?u la libera circula?ie, din moment ce ?i-a p?strat dreptul la presta?ii familiale de aceea?i natur? în statul membru competent, ?i, în al doilea rând, c? nici acest lucr?tor, nici copilul pentru care se solicit? presta?ia men?ionat? nu au re?edin?a obi?nuit? pe teritoriul statului membru în care a fost prestat? munca temporar?.**

2) **Normele Tratatului FUE în domeniul liberei circula?ii a lucr?torilor trebuie interpretate în sensul c? se opun, într-o situa?ie precum cea în cauz? în ac?iunea principal?, aplic?rii unei norme de drept na?ional precum cea care rezult? din articolul 65 din Legea privind impozitul pe venit (Einkommensteuergesetz), în m?sura în care aceasta nu implic? o diminuare a cuantumului presta?iei pân? la concuren?a celui al unei presta?ii comparabile încasate într-un alt stat, ci excluderea acestei presta?ii.**

Semn?turi

* Limba de procedur?: germana.